

Prejudiciálne otázky

1. Podlieha plnenie, ktorého podstata spočíva v prenechaní prázdninového bytu a pri ktorom je potrebné dodatočné plnenia považovať iba za vedľajšie plnenie k hlavnému plneniu podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 12. novembra 1992, Van Ginkel, C-163/91 (EU:C:1992:435), osobitnej úprave pre cestovné kancelárie podľa článku 306 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Môže toto plnenie okrem osobitnej úpravy pre cestovné kancelárie podľa článku 306 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty podliehať aj zníženiu sadzby dane za poskytovanie prázdninového bytu v zmysle článku 98 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení s prílohou III bodom 12?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Odvolanie podané 22. septembra 2017: OZ proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora)
z 13. júla 2017 vo veci T-607/16, OZ/Európska investičná banka**

(Vec C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: OZ (v zastúpení: B. Maréchal, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok vo veci T-607/16 v celom rozsahu,
- zrušil rozhodnutie Dr. Wernera Hoyera, prezidenta Európskej investičnej banky (EIB), zo 16. októbra 2015, vydané v rámci konania Dignity at Work (ľudská dôstojnosť na pracovisku, DAW) začatého 20. mája 2015 na základe žiadosti OZ týkajúcej sa vedúceho F, posúdenej prešetrovacou komisiou, a zrušil správu zo 14. septembra 2015 týkajúcu sa žiadosti podanej OZ, ktorou bola sťažnosť OZ zamietnutá a v ktorej sa nachádzali neprimerané odporúčania,
- nariadil nahradiť liečebné náklady vzniknuté ako následok ujmy, ktorú OZ utrpela, vo výške i) 977 eur k dnešnému dňu (vrátane DPH) a ii) predbežnú sumu vo výške 5 850 eur ako náhradu budúcich liečebných nákladov,
- určil náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy OZ vo výške 20 000 eur,
- určil náhradu nákladov za právnu pomoc prebiehajúceho konania vo výške 35 100 eur (vrátane DPH),
- nariadil EIB nahradiť trovy odvolacieho konania a konania na Všeobecnom súde,
- nariadil, aby EIB znovu začala konať v konaní DAW a/alebo aby prezident EIB vydal nové rozhodnutie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 13. júla 2017, OZ/Európska investičná banka (vec T-607/16), v ktorom Všeobecný súd zamietol ako nedôvodnú žalobu o neplatnosť rozhodnutia prezidenta EIB zo 16. októbra 2015, vydaného v rámci prešetrovacieho konania týkajúce sa ľudskej dôstojnosti na pracovisku začatého na základe žiadosti v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku podanej OZ 20. mája 2015 voči F, týkajúcej sa údajného sexuálneho obťažovania, posúdenej prešetrovacou komisiou, a zrušil správu prešetrovacej komisie zo 14. septembra 2015 týkajúcu sa žiadosti v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku podanej OZ 20. mája 2015 (ďalej len „sporné rozhodnutie a správa“).

Vec sa týka údajného sexuálneho obťažovania OZ zo strany vedúceho F, ku ktorému malo dôjsť medzi rokmi 2011 a 2014, a ktoré viedlo OZ začať 20. mája 2015 konanie v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku.

V súlade s konaním v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku prešetrovacia komisia vydala 14. septembra 2014 správu, na základe ktorej predseda Európskej investičnej banky vydal 16. októbra 2015 rozhodnutie.

Odvolateľka tvrdí, že i) počas prešetrovacieho konania prišlo v viacerých nesprávnych úradných postupom, najmä pokiaľ ide o porušenia týkajúce sa práva OZ na spravodlivý proces, práva na spravodlivé súdne konanie (stanovené v článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len „EDLP“) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „CHZP“) a ii) správa a rozhodnutie obsahujú viaceré skutočnosti, ktoré sú nielen nerelevantné na posúdenie sťažnosti OZ o sexuálnom obťažovaní, čím zasahujú do súkromného života OZ a majú tak byť odstránené, alebo sú aj nepodstatné a presahujú rozsah prešetrovania.

Potom, ako sa OZ neúspešne pokúsila o urovanenie sporu, najmä pokusom uzavrieť zmier na základe článku 41 služobného poriadku úradníkov Európskej investičnej banky (ktorého zlyhanie bolo konštatované 22. apríla 2016), podala OZ prostredníctvom právnik, Benoit Maréchala, žalobu o neplatnosť rozhodnutia a správy na Súde pre verejnú službu Európskej únie.

Všeobecný súd rozsudkom z 13. júla 2017 žalobu zamietol. Všeobecný súd rozhodol, že Európska investičná banka sa voči OZ v rámci prešetrovania sexuálneho obťažovania nedopustila protiprávneho konania a návrh na náhradu škodu zamietla.

V rámci tohto odvolania OZ uvádza porušenie práva Európskej únie Všeobecným súdom a poukazuje na zodpovednosť EIB.

- Prvý odvolací dôvod: porušenie konania v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku a článku 6 EDLP a článku 47 CHZP: porušenie zásady práva OZ na riadne súdne konanie, právo na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý proces v súlade s článkom 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie počas prešetrovania sťažnosti o obťažovaní.
- Druhý odvolací dôvod: porušenie článku 8 EDLP a článku 7 CHZP: vloženie nerelevantných faktov a poznámok do správy a do rozhodnutia prezidenta EIB – porušenie práva OZ na rešpektovanie súkromného života.
- Tretí odvolací dôvod: porušenie na základe odoprenia spravodlivosti, keďže Všeobecný súd nezaložil svoje rozhodnutie na predložených skutkových a právnych okolnostiach.